

Sygn. akt VII Ka 877/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Radojewska

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Błachowicz - Dróżdź

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Częstochowa Południe w Częstochowie Stanisława Cybulskiego
po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2017r.

sprawy **D. K. s. W. i B. ur. (...) w C.**

oskarżonego o czyn z art. 284 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 11 lipca 2017 r. , sygn. akt IV K 419/17

orzeka:

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Częstochowie.

Sygn.akt VII Ka 877/17

UZASADNIENIE

D. K. został oskarżony o to, że w okresie czasu od 31 października 2016r. do 13 grudnia 2016r. w C. dokonał przywłaszczenia powierzonych mu do użytkowania na podstawie umowy wynajmu strojów karnawałowych z dnia 29 października 2016r. stroju karalucha, goryla, śmierci, gucio dorosły i maski, powodując straty o łącznej wartości nie mniejszej niż 600 zł na szkodę S. C. (2), tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

Sąd Rejonowy w Częstochowie w IV Wydziale Karnym wyrokiem z dnia 11.07.2017r w sprawie IV K 419/17 uznał oskarżonego D. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest, że swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 284§2 k.k. i za to na mocy art. 284§2 k.k. w zw. z art. 37 a k.k. w zw. z art. 34 § 1, § 1a pkt 1, § 2 k.k., art. 35§ 1 k.k. wymierzył mu karę ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie; na mocy art. 46§1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody zobowiązując oskarżonego D. K. do zapłaty na rzecz S. C. (2) kwoty 600 zł, na mocy art. 627 k.p.k., art. 2 ust.1 pkt 2, ust.2 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 120 złotych i wydatki w kwocie 70 złotych.

Od powyższego wyroku wywiódł apelację Prokurator zaskarżając wyrok w zakresie orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego, podnosząc na podstawie art. 427 § 2 kpk w zw. z art. 438 pkt. 2 kpk zarzut naruszenia prawa procesowego w postaci nie wskazania wymiaru kary ograniczenia wolności.

Podnosząc powyższy zarzut Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie kary 6 miesięcy ograniczenia wolności.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje:

Apelacja Prokuratora okazała się skuteczna, jednakże w ocenie Sądu Okręgowego stwierdzone w wyroku Sądu I instancji naruszenie prawa stanowi bezwzględny przyczynę odwoławczą, a zatem nie mógł ulec uwzględnieniu wniosek apelującego o zmianę wyroku.

Sąd Rejonowy, orzekł w niniejszej sprawie wobec oskarżonego karę ograniczenia wolności bez określenia jej wymiaru. Zgodnie z art. 34 kk kara ograniczenia wolności trwa najkrócej miesiąc, najdłużej 2 lata; wymierza się ją w miesiącach i latach. polega m.in. na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne.

Obowiązkiem Sądu wydającego wyrok skazujący jest określenie wymiaru kary poprzez posłużenie się zapisem cyfrowym i słownym co do ilości miesięcy (lat) na jakie kara ograniczenia wolności jest orzeczona. Brak elementu wymiaru kary w wyroku wprost wskazuje na naruszenie przez Sąd Rejonowy art. 413§ 2 pkt 2 k.p.k. w stopniu przesądzającym o wystąpieniu bezwzględnej przyczyny odwoławczej, co w konsekwencji prowadzić musi do uchylenia zaskarżonego orzeczenia.

Należy zauważyć, że Sąd Najwyższy podkreślał w dotychczasowym orzecznictwie, że już sama rozbieżność w cyfrowym i słownym zapisie wymiaru kary narusza wynikający z art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. obowiązek redagowania orzeczenia w sposób jednoznaczny i zrozumiały, ale przede wszystkim odzwierciedla wewnętrzną sprzeczność wyroku uniemożliwiającą jego wykonanie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2016 r., sygn. akt V KK 389/15, LEX nr 1959501, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2017 r. III KK 186/17 LEX nr 2298279 Prok.i Pr.-wkl. 2017/7-8/17) o czym stanowi art. 439 § 1 pk 7 kpk.

W niniejszej sprawie uchybienie Sądu Rejonowego jest dalej idące, wobec faktu, iż Sąd ten w ogóle nie określił wymiaru orzeczonej kary ograniczenia wolności.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Odwoławczy orzekł, jak w sentencji wyroku.
